

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/97/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217010258
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:6217010258.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného Q.. M. N., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák., o sťažnosti Krajského prokurátora v Banskej Bystrici, proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 09.04.2018 sp. zn. 3T/125/2017, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 31.05.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len súd I. stupňa) bolo trestné stíhanie podľa § 244 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. proti obvinenému Q.. M. N. (ďalej len obvinený) zastavené z dôvodu, že skutky uvedené v obžalobe Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Ide o skutky právne kvalifikované ako pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že:

1/ v dobe od 28. 06. 2004 do 14. 07. 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len: „SKP“) úpadcu W. L. BB, s.r.o., R. XX, B. C., IČO: XX XXX XXX, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 36-24 K 202/02 zo dňa 03. 09. 2002, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zákonov, pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom skutočnosť, že vo viacerých prípadoch neoprávnene investoval a previedol finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú.: XXX XXX XXX/XXXX vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., pobočka M. K., v celkovej výške 1 161 787,16 Eur (35 000 000,- Sk), získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu, ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti E., akciová spoločnosť, W. X, XXX XX Bratislava, IČO: XX XXX XXX, (ďalej len: „E.“) vedený v W. banke, a.s., číslo účtu XXX XX XXX/XXXX, resp. na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX vedený v H. obchodnej banke, a.s., a to na základe 12-tich uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim E. a kupujúcim Q. - správca konkurznej podstaty W. L. A., ktorými síce dosiahol zisk v celkovej výške 1 100 873,91 Sk (36 542,32 Eur), avšak na základe konfirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. 04. 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa E. za sumu 1 161 787,16 Eur (35 000 000,- Sk) s dátumom splatnosti 14. 07. 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 1 170 597,38 Eur (35 265 417,- Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo 14. 04. 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 8 907,03 Eur (268 333,- Sk) spoločnosť E. poukáže na účet úpadcu alebo v hotovosti do 16. 04. 2009, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu

1 170 597,38 Eur) už nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany E., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu z dôvodu insolventnosti spoločnosti E., pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov, slúžiacich na uspokojenie veriteľov, do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v spojení so zákonom č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom, ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplývala z jeho postavenia a funkcie uloženej mu zákonom a spôsobil úpadcovi W. R., B., IČO: XX XXX XXX „v konkurze“ škodu vo výške 1 16. 787,16 Eur (35 000 000,- Sk);

2/ v dobe od 28. 11. 2005 do 14. 07. 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len: „SKP“) úpadcu E., C., D. IČO: XX XXX XXX, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 27-24 K 152/96 zo dňa 14. 10. 2005, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zákonov, pri výkone svojej funkcie postupovať, s odbornou starostlivosťou, zatajujúc pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom skutočnosť, že vo viacerých prípadoch neoprávnené investoval a previedol finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v H., pobočka M. K., v celkovej výške 1 029 011,49 Eur (31 000 000,- Sk), získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu, ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu na účet nebankovej spoločnosti E., P., W., IČO: XX XXX XXX, (ďalej len: „E.“) vedený v W. banke, a.s., číslo účtu XXX XX XXX/XXXX resp. na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX vedený v H. obchodnej banke, a.s., a to na základe 21 uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim E. a kupujúcim Q.. M. N. - správca konkurznej podstaty E., ktorými síce dosiahol zisk v celkovej výške 2 299 272,05 Sk (76 321,85 Eur), avšak na základe konfirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. 04. 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa E. za sumu 1 029 011,49 Eur (31 000. 000,- Sk) s dátumom splatnosti 14. 07. 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 1 036 814,83 Eur (31 235 084,- Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. 04. 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 7 889,09 Eur (237 667,- Sk) spoločnosť E. poukáže na účet úpadcu do 16. 04. 2009, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky znejúcej na zmenečnú sumu 1 036 814,83 Eur už nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany E., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu z dôvodu insolventnosti spoločnosti E., pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov, slúžiacich na uspokojenie veriteľov, do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v spojení so zákonom č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom, ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplývala z jeho postavenia a funkcie uloženej mu zákonom a spôsobil úpadcovi E., IČO: XX XXX XXX „v konkurze“ škodu vo výške 1 029 011,49 Eur (31 000 000,- Sk);

3/ v dobe od 26. 10. 2006 do 14. 07. 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len: „SKP“) úpadcu V., a.s., L., IČO: XX XXX XXX, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 55K/1/2004 zo dňa 04. 05. 2004, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zákonov, pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom skutočnosť, že vo viacerých prípadoch neoprávnené investoval a previedol finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú.: XXX XXX XXXX/XXXX vedený v H. Y., a.s., pobočka M. K., v celkovej výške 497 908,78 Eur (15 000 000,- Sk), získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu, ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti E., IČO: XX XXX XXX, (ďalej len: „E.“) vedený v W., a.s., číslo účtu: XXX XX XXX/XXXX resp. na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX. vedený v H., a to na základe 8-mich uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim E. a kupujúcim Q. - správca konkurznej podstaty V., ktorými síce dosiahol zisk v celkovej výške 927 083,- Sk (30 773,52 Eur), avšak na základe konfirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. 04. 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa E. za sumu 497 908,78 Eur (15 000 000,- Sk) s dátumom splatnosti 14. 07. 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 501 684,59 Eur (15 113 750,- Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. 04. 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 3 817,30 Eur

(115 000,- Sk) spoločnosť E. poukáže na účet úpadcu do 16. 04. 2009, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky znejúcej na zmenečnú sumu 501 684,59 Eur už nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany E., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu z dôvodu insolventnosti spoločnosti E., pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov, slúžiacich na uspokojenie veriteľov, do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v spojení so zákonom č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom, ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplývala z jeho postavenia a funkcie uloženej mu zákonom a spôsobil úpadcovi V., a.s., IČO: XX XXX XXX „v konkurze“ škodu vo výške 497 908,78 Eur (15 000 000,- Sk), a to aj napriek tomu, že v danom prípade došlo v priebehu konkurzného konania zo strany správcu k vymoženiu pohľadávky z titulu nesplatennej zmenky speňažením nehnuteľného majetku, ktorý bol nadobudnutý zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podľa zmluvy č. M. z 03. 08. 2010, avšak ide len o náhradu už spôsobenej škody, pričom v danom prípade neprichádza do úvahy ustanovenie § 85 Tr. zákona - účinná ľútosť, ktorú je možné aplikovať len vo vzťahu k trestnému činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku v zmysle § 238 Tr. zákona,

4/ od 26. 06. 2008 do 14. 07. 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len: „SKP“) úpadcu J., IČO: XX XXX XXX, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 47-24 K 269/99 zo dňa 31. 05. 2006, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zákonov, pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom tú skutočnosť, že vo viacerých prípadoch neoprávnené investoval a previedol finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v B. a.s., pobočka M., v celkovej výške 331 939,19 Eur (10 000 000,- Sk), získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu, ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti E., IČO: XX XXX XXX, (ďalej len: „E.“) vedený v W. banke, a.s., číslo účtu: XXX XX XXX/XXXX, a to na základe 4-roch uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim E. a kupujúcim Q. - správcu konkurznej podstaty J., ktorými síce dosiahol zisk v celkovej výške 318 334,21 Sk (10 566,76 Eur), avšak na základe konfirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. 04. 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa E. za sumu 331 939,19 Eur (10 000 000,- Sk) s dátumom splatnosti 14. 07. 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 334 456,40 Eur (10 075 833,- Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. 04. 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 2 544,87 Eur (76 667,- Sk) spoločnosť E. poukáže na účet úpadcu do 16. 04. 2009, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky znejúcej na zmenečnú sumu 334 456,40 Eur už nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany E., finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu z dôvodu insolventnosti spoločnosti E.

pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov, slúžiacich na uspokojenie veriteľov, do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v spojení so zákonom č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom, ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplývala z jeho postavenia a funkcie uloženej mu zákonom a spôsobil úpadcovi J. Q. B. - B., Q. XX, W., IČO: XX XXX XXX „v konkurze“ škodu vo výške 331 939,19 Eur (10 000 000,- Sk).

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa poukázal na to, že vo vzťahu k všetkým štyrom skutkom kladeným obvinenému za vinu, bol vyhlásený konkurz za účinnosti zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, ktorý bol účinný do 31.12.2005. S poukazom na to sa právne vzťahy súvisiace s konkurzom v predmetnej veci spravujú podľa ustanovení tohto zákona. Z ustanovenia § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov vyplýva, že správca je povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uložil súd.

Podľa názoru súdu I. stupňa nebolo preukázané, ktoré zákonné ustanovenie obvinený porušil a rovnako žalobca nepreukázal, ktorý príkaz vydaný konkurzným sudcom v konkrétnej konkurznej veci obvinený porušil. Ani v obžalobe nie je uvedené, akú povinnosť (explicitne vyjadrený príkaz, zákaz, alebo explicitné nekonanie) mal obvinený v konkrétnych konkurzoch porušiť.

Len konkrétne porušenie nejakého zákazu alebo príkazu by bolo naplnením trestnej zodpovednosti obvineného. Trestná zodpovednosť je založená na zavinení a to či už nedbanlivosťou alebo úmyslom. Páchateľ nemôže byť potrestaný za konanie, ktoré právna norma neobsahuje a to ani v prípade, ak by takáto právna norma bola dotváraná formou prijímania Stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR, ako tomu bolo v danom prípade. Ďalej súd I. stupňa uviedol, že nemožno pochybovať o tom, že v konkurzných konaniach uvedených v jednotlivých bodoch obžaloby došlo k strate finančných prostriedkov patriacich do konkurznej podstaty. K tejto strate došlo, keď vykonával správcovskú činnosť týchto úpadcov obvinený. Pre vyodenie jeho trestnej zodpovednosti sa však vyžaduje naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty zločinu, pre ktorý bola podaná obžaloba. Bez naplnenia čo i len jedného zo znakov nemožno voči obvinenému vyvodzovať trestnú zodpovednosť.

Zo zákonnej konštrukcie trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. vyplýva, že tento trestný čin spácha ten, kto poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Práve pre nenaplnenie tejto objektívnej stránky trestného činu spočívajúcej v konaní obvineného ako správcu konkurznej podstaty, keď nie je preukázané, že si nepočíňal pri výkone funkcie správcu s odbornou starostlivosťou, keďže obžaloba nekonkretizuje právnu normu, ktorú mal obvinený svojím konaním porušiť alebo obísť, ho nemožno brať na trestnoprávnu zodpovednosť.

S poukazom na tieto skutočnosti súd I. stupňa v rámci predbežného prejednaní obžaloby vyhodnotiac výsledky vyšetrovania a zabezpečený dôkazný stav dospel potom k záveru, že trestné právo môže byť použité len ako najkrajnejší prostriedok pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov, princípov a hodnôt a len tam, kde iné možnosti nie sú dostatočné.

Poukázal tiež na to, že obžaloba neuniesla dôkazné bremeno, keď nepoukázala na konkrétne porušenie povinností u obvineného ako správcu konkurznej podstaty. Podľa jeho názoru je nepostačujúce protiprávnosť konania zdôvodňovať iba odkazom na všeobecné ustanovenie § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní. Konkurzný súd v prípade zistenia nezrovnalostí bol oprávnený zadať správcovi pokyn, ktorým by bol správca bezvýhradne viazaný. Takýto pokyn však vydaný nebol. Z vyšetrovania bolo preukázané, že obvinený ako správca konkurznej podstaty vstupoval do zmenkových obchodov s nebankovou spoločnosťou E. a.s. A., o čom konkurzný súd mohol získať vedomosť z predkladaných pravidelných správ z výkonu správcovskej činnosti, v ktorých bola obsiahnutá aj položka „Výnosy z cenných papierov“, ktorá preukazovala pohyb finančných prostriedkov. Z nich bolo zrejmé, že obvinený zhodnocoval finančné prostriedky podliehajúce konkurzu. Spoločnosť E. spravovala finančné zdroje cez dcérsku spoločnosť K. J. Y. a.s., ktorá mala licenciu Národnej banky Slovenska a podliehala jej kontrole. S poukazom na to nemožno potom hodnotiť činnosť obvineného ako protiprávnu tak, ako je uvedené v obžalobe, že investoval finančné prostriedky do subjektu, ktorý nebol chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska, pretože finančné zdroje spravoval subjekt, ktorý disponoval licenciou tejto banky. Keďže súd dospel k záveru, že obvinený konal s dobrým úmyslom zveľadiť majetok úpadcov a tým zlepšiť uspokojenie veriteľov, nie je možné jeho konanie posudzovať ako trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť prokurátor, ktorú písomne odôvodnil tým, že výsledky vyšetrovania v prípravnom konaní dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Aj pre súd je záväzná skutočnosť, že skutok nenapĺňa znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu alebo priestupku, iného správneho deliktu alebo disciplinárneho previnenia, musí byť v zmysle § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností zistená. Trestné stíhanie podľa názoru prokurátora nemožno zastaviť pri predbežnom prejednaní obžaloby, ak súd mal vzhľadom na neakceptovanie záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 28/2017 z 25.09.2017 na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovení trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 a 238 Tr. zák. v súvislosti s povinnosťami správcu podstaty v konkurznom konaní pochybnosti o otázke, či konanie je trestné a v súdnom spise sa nachádzajú minimálne dve skupiny dôkazov, ktoré si vzájomne odporujú, keď poukázal na rozporné vyjadrenie konkurzných sudcov a to JUDr. Miroslava Klátika na jednej strane a JUDr. Evy Železníkovej na strane druhej. Podľa názoru prokurátora všetky dôkazy je potrebné vykonať na hlavnom pojednávaní za aktívnej účasti procesných strán, najmä pri zásade kontradiktórnosti a následne ich hodnotiť jednotlivo aj vo vzájomnom súhrne, aby súd mohol správne ustáliť skutkový stav veci, v rozsahu nevyhnutnom na jeho spravodlivé rozhodnutie, tento správne a právne posúdiť a vo veci meritórne rozhodnúť. Zastavenie trestného stíhaní pri predbežnom prejednaní obžaloby nedáva odpoveď na podstatné otázky vo vzťahu ku konaniu obvineného v rámci objektívnej ale aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného

trestného činu, ani spôsobenému následku, pričom dôkazy boli vyhodnotené jednoznačne v prospech obvineného.

Poukázal tiež na to, že pojem odborná starostlivosť tak, ako je uvedená v § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, je súčasťou aj iných zákonov, okrem iného aj Obchodného zákonníka a do Trestného zákona bol inkorporovaný blanketným odkazom práve ustanovením § 237 ods. 1 Tr. zák. Poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v obchodných veciach, kde bolo konštatované špekulatívne investovanie v podobe vkladov finančných prostriedkov do rôznych investičných spoločností, fondov, poskytovanie úverov a podobné, čo je v rámci konkurzného konania absolútne neprijateľné z dôvodu, že to predstavuje veľmi vysoké riziko straty vkladov a v konečnom dôsledku môže zmariť úsilie správcu ako i konkurzného súdu naplniť zmysel konkurzu a to získať čo najviac finančných prostriedkov a následne z nich uspokojiť pohľadávky veriteľov. Práve správca konkurznej podstaty takýmto neuváženým nakladaním so zverenými prostriedkami ohrozil a podstatne zmaril uspokojenie veriteľov uvedených úpadcov tým, že znížil majetok úpadcu a tým hrubo porušil povinnosť postupovať pri výkone svojej funkcie s odbornou starostlivosťou. Opätovne poukázal na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 28/2017 na zjednotenie výkladu aplikácie ustanovení § 237 a 238 Tr. zák.

Podľa jeho názoru v predmetnej veci zo strany obvineného išlo o neoprávnené investovanie a postup v rozpore s vtedy platným zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, čo vyplýva z jeho ustanovení § 8 ods. 2 ale aj § 1 ods. 1, § 2 ods. 2 ako aj z toho, že na takýto postup nemal súhlas veriteľov či súdu. Povinnosťou a úlohou správcu konkurznej podstaty je speňažiť majetok úpadcu a z tohto speňaženia uspokojiť čo aj pomerne veriteľov dlžníka. Práve pri tomto speňažovaní majetku úpadcu a uspokojovaní veriteľov mal postupovať s odbornou starostlivosťou. Za odbornú starostlivosť nie je možné považovať kúpu zmienek emitenta, ktorý nespadá pod ochranu vkladov. Zákon o konkurze a vyrovnaní síce taxatívne neupravuje nakladanie s peňažnými prostriedkami a úpravu ponecháva na súdnej praxi, pričom ani konkurzný súd v rámci svojho dohľadu nemá povinnosť opatreniami usmerňovať správcu, aby získané peniaze uložil na konkrétny účet, pretože je zaužívanou praxou ukladať prostriedky na účtoch v bankách, ktoré sú chránené pred náhlou insolventnosťou bánk prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení so zákonom č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako i prostredníctvom fondu ochrany vkladov v zmysle zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Obvinený, keď už majetok speňažil, nebol oprávnený na vytváranie nových obchodných vzťahov, ktorými zaväzoval úpadcu. Za neuvážené nakladanie s finančnými prostriedkami je nutné považovať aj také konanie, že finančné prostriedky sa investujú bez zistenia všetkých významných a podstatných skutočností, bez zváženia rizík, ktoré z investovania plynú a investor nezvažuje dôsledky. Účel vykonávania funkcie správcu nie je podnikat' s majetkom úpadcu a investovať finančné prostriedky získané speňažením majetku úpadcu, ale zmyslom konkurzu je uhradiť pohľadávky veriteľov, ktoré úpadca pred vyhlásením konkurzu nebol schopný uhradiť. Investovanie finančných prostriedkov je rizikovejšia operácia, ako uloženie finančných prostriedkov na účte v banke, kde sa ročne pripisujú úroky a prostriedky sú chránené fondom na ochranu vkladov.

Ďalej uviedol, že obvinený Q. je trestnoprávne zodpovedným subjektom, keď svojím vedomým konaním v nepriamom úmysle po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák., keď porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť a povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu spravovať cudzí majetok a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a spôsobil takým činom škodu veľkého rozsahu, keď právoplatným rozhodnutím konkurzného súdu ako ustanovený správca konkurznej podstaty úpadcov W. „v konkurze“, E. „v konkurze“, V. „v konkurze“ a J. „v konkurze“, neoprávneným investovaním formou zmenkových obchodov finančných prostriedkov získaných speňažením majetku úpadcu a inou činnosťou správcu, ktoré mali slúžiť na uspokojenie veriteľov, do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným predpisom ustanovenú povinnosť vyplývajúcu z jeho postavenia a funkcie uloženej mu v § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a spôsobil tak úpadcom W. „v konkurze“ škodu vo výške 1 161 787,16 eur (35 000 000,- Sk), E. „v konkurze“ škodu vo výške 1 029 011,49 eur (31 000 000,- Sk), V. „v konkurze“ škodu vo výške 497 908,78 eur (15 000 000,- Sk) a J. „v konkurze“ škodu vo výške 331 939,19 eur (10 000 000,- Sk), spolu teda 3 020 646,60 eur (91 000 000,- Sk).

Vzhľadom na hore uvedené konštatoval, že u obvineného ide o úmyselné konanie v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzného právneho predpisu a to zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov najmä ustanovenia § 8 ods. 2 tohto zákona, ale aj rozpory jeho konania s účelom a cieľom tohto zákona v povinnostiach spravovať cudzí majetok po dlhší čas, ktoré znaky skutkovej podstaty tvoria základnú skutkovú podstatu a k nej musí byť úmysel páchatel'a preukázaný a na spôsobenie následku - škody veľkého rozsahu stačí potom zavinenie nedbanlivostné. Zo strany obvineného Q. išlo o neoprávnené investovanie a postup v rozpore s predmetnými ustanoveniami zákona o konkurze a vyrovnaní, pričom nemal pre svoj postup ani súhlas veriteľov ani súdu. Na uzrokovanie obvineného s možným následkom jeho konania v zmysle nepriameho úmyslu možno poukázať aj v súvislosti s neskôr prijatou sprísnenou zákonnou úpravou, vzťahujúcou sa na činnosť správcov, o ktorej musel obvinený vedieť a napriek tomu pokračoval v rizikovitom investovaní finančných prostriedkov.

Obvinený pokračoval v zmenkových obchodoch po dobu niekoľkých rokov a to v období od 28.06.2004 až do 14.07.2009, teda až do insolventnosti spoločnosti E.. V správach konkurznému súdu neuvádzal, že vložil finančné prostriedky z konkurznej podstaty do nákupu zmienek a túto skutočnosť konkurznému súdu oznámil až potom, čo E. nebol schopný zaplatiť zmenkovú sumu a o tejto skutočnosti už mali vedomosť aj konkurzní sudcovia a následne podal predseda krajského súdu trestné oznámenie. V reakcii na túto skutočnosť potom sudkyňa Krajského súdu v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 24.08.2011 sp. zn. 47-24K269/99-Že-923 zbavila obvineného Q. funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu J.. V ten istý deň ho zbavila aj funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu E..

S poukazom na hore uvedené skutočnosti navrhol zrušiť napadnuté uznesenie súdu I. stupňa a vrátiť vec tomuto súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K predmetnej sťažnosti, prostredníctvom obhajcu, podal stanovisko aj obvinený, ktorý v ňom uviedol, že sa pridrižiava všetkých doterajších vyjadrení a stanovísk, ktoré podal v predmetnom konaní, či už v prípravnom konaní alebo v konaní na súde. Až do podania sťažnosti sa argumentácia prokurátora opierala predovšetkým o rozhodnutia súdov vo veciach trestných konaní proti Q.. D. V. a Mgr. P. N., odvolávajúc sa na to, že v oboch týchto veciach boli podané dovolania generálnym prokurátorom. Pokiaľ ide o dovolanie v trestnej veci JUDr. D. V., Generálny prokurátor SR podané dovolanie vzal späť a vo veci Mgr. P. N. dovolanie nebolo podané. Pokiaľ poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3Tdo21/2016 v trestnej veci obvineného Ing. Ľ. K. a podporné Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 51 sp. zn. Tpj28/2017, je nutné uviesť, že kolégium posudzovalo vyššie uvedenú vec spolu s trestnou vecou JUDr. D. V. a došlo k výkladu, že pri všeobecnom porušení povinnosti postupovať pri výkone funkcie s odbornou starostlivosťou sa môže správca dopustiť spáchania trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, musia však byť naplnené aj ostatné zákonné znaky takéhoto trestného činu, čo v rámci subjektívnej stránky znamená úmysel správcu spôsobiť svojím postupom škodu. Všetky doteraz konajúce súdy sa dôrazne a vyčerpávajúco vysporiadali s otázkou tvrdenej protiprávnosti na základe § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní konštatujúc, že hypotéza tejto normy je všeobecná a zároveň abstraktná a jej obsahové vymedzenie je možné len cez špeciálnu a explicitne existujúcu zákonnú povinnosť. Z toho vyplýva, že musí ísť o povinnosť konkrétne existujúcu v špeciálnej norme zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorá explicitne musí byť pre potreby trestnej zodpovednosti vo forme normatívneho príkazu alebo zákazu. Zákon o konkurze a vyrovnaní takýto príkaz ani zákaz neobsahuje, keďže platí absolútny zákaz dotvárania práva a základným rozdielom v konaní JUDr. D. V. a Mgr. P. N. ako aj v jeho prípade oproti konaniu Ing. Ľ. K. je skutočnosť, že tento porušil súdom uloženú povinnosť, pretože nerešpektoval právoplatné rozvrhové uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 294/1996-1330 zo 07.12.2006 v spojení s opravným rozvrhovým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51.51-24K 294/1996-1335 zo dňa 16.01.2007 a právoplatné rozvrhové uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 294/1996-Đu1442 z 02.01.2009, keď v tomto prípade presne s právnym názorom súdov existoval explicitný príkaz alebo zákaz a to rozvrhové uznesenie, vydané konkurzným súdom, ktoré mu ukladalo povinnosť, ako nakladať s finančnými prostriedkami. Ďalej poukázal na to, že prokurátor dotvára právo extenzívnym výkladom tzv. neoprávneného investovania a postupe v rozpore s vtedy platným zákonom, keďže nebol súhlas veriteľov, či súdu na investovanie a v ďalšom odseku uvádza, že zákon taxatívne neupravuje takéto nakladanie so speňaženými prostriedkami, pričom úpravu ponecháva na súdnej praxi. Podľa prokurátora úmyselné konanie obvineného má pozostávať z porušenia § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní. Pokiaľ ide o zabezpečenie pohľadávok voči E. tieto prokurátor zľahčuje alebo opomína, resp. tvrdí, že ide o náhradu škody. Obhajca obvineného vo vyjadrení poukázal na to, že k reálnemu zabezpečeniu majetkov v spoločnostiach V. a Q. došlo a to zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Pokiaľ ide o spoločnosť V., nadobudnuté pozemky zo zabezpečeného majetku

boli speňažené a vložené na účet tejto spoločnosti v sume 504 000,- eur a konkurznému súdu v roku 2016 bola predložená na schválenie konečná správa. Poukázal tiež na to, že v predmetnej veci generálny prokurátor 4-krát zrušil obvinenie a konštatoval nezákonnosť postupu vyšetrovateľa ako aj dozorujúceho prokurátora a napriek tomu prokurátor opätovne podal obžalobu na obvineného. Postup vyšetrovateľa a prokurátora považoval za nezákonný. Ani opakovaním vyšetrovacích úkonov neboli zistené žiadne nové okolnosti a je toho názoru, že ide o res iudicata. Navrhol zamietnuť sťažnosť krajského prokurátora.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, Krajský súd v Nitre v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Ako bolo konštatované v napadnutom uznesení, Krajský prokurátor v Banskej Bystrici podal obžalobu na obvineného Q.. M. N. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák. účinného od 01.01.2006, na skutkovom základe uvedenom vyššie.

Okresný súd vo Veľkom Krtíši, ktorému bola táto vec postúpená na rozhodnutie v zmysle § 244 ods. 1 písm. c/ Tr. por. po predbežnom prejednaní obžaloby s poukazom na ustanovenie § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. trestné stíhanie zastavil z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Trestným činom v zmysle § 8 Tr. zák. je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Na to, aby mohol byť skutok kvalifikovaný ako trestný čin, musia byť splnené dve podmienky a to protiprávnosť a znaky trestného činu musia byť uvedené v Trestnom zákone. Protiprávnosť je základom trestného činu, keďže trestný čin je spáchaný porušením zákazu obsiahnutého v normách trestného práva hmotného. Samotný trestný čin musí obsahovať objekt, objektívnu stránku, subjekt a subjektívnu stránku.

Pri trestnom čine porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Tr. zák. je uvedené, že tohto trestného činu sa dopustí ten, kto inému spôsobí škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok.

Objektom tohto trestného činu je teda cudzí majetok, ktorý nepatrí úplne alebo sčasti páchatelovi. Objektívnu stránku daného trestného činu je porušenie povinnosti ustanovenej právnym predpisom alebo právoplatným rozhodnutím súdu alebo zmluvou opatrovať alebo spravovať cudzí majetok.

V predmetnej veci malo byť takýmto porušením povinnosti ustanovenej právnym predpisom porušenie ustanovenia § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. zákona o konkurze a vyrovnaní. Prokurátorom tvrdená protiprávnosť predpokladá povinnosť správcu vykonávať funkciu s odbornou starostlivosťou. Ako už konštatoval aj Najvyšší súd SR v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (3Tdo 9/2016), hypotéza tejto normy je všeobecná a zároveň abstraktná a jej obsahové vymedzenie je možné len cez špeciálnu a explicitne existujúcu zákonnú povinnosť (objektívna stránka skutkovej podstaty § 237 Tr. zák.... poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť...). Musí ísť však o povinnosť konkrétne existujúcu v špeciálnej norme zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorá explicitne musí byť pre potreby trestnej zodpovednosti vo forme normatívneho príkazu alebo zákazu. Odborná starostlivosť je v právnej norme definovaná ako povinnosť všeobecná a abstraktná a svoje naplnenie musí mať odvodené v porušení existujúceho príkazu alebo zákazu, ak by takýto v špeciálnom zákone o konkurze a vyrovnaní existoval. Zákon o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. takýto príkaz ani zákaz neobsahuje a v trestnom práve nie je možný extenzívny výklad, t.j. dotváranie práva.

Ako už bolo konštatované, všetky konkurzy, kde bol správca obvinený Q., boli vyhlásené za účinnosti zákona č. 328/91 Zb. o konkurze a vyrovnaní. V zmysle ustanovenia § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii účinného od 01.06.2005 konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

Nová právna úprava oproti úprave uvedenej v zákona č. 328/1991 má špeciálne ustanovenie v § 91 ods. 5, z ktorého je zrejmé, že výťažok zo speňaženia podliehajúci konkurzu správca uloží na účet v banke. Takáto povinnosť za účinnosti predchádzajúceho zákona o konkurze a vyrovnaní neexistovala. Nemožno preto konštatovať, že obvinený investovaním finančných prostriedkov do spoločnosti E. za účelom ich speňaženia by bol porušil akékoľvek ustanovenie zákona o konkurze a vyrovnaní.

Prokurátor už pri vymedzení jednotlivých skutkov konštatoval, že obvinený v prvom prípade ako správca konkurznej podstaty W. L. A., v 12-tich uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim E. a kupujúcim Q. dosiahol zisk v celkovej výške 36 542,32 eur, v druhom prípade ako správca konkurznej

podstaty úpadcu E. - E. and Z. Z. W., a.s., D. na základe 21 uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim E. a kupujúcim Q. správca konkurznej podstaty E. dosiahol zisk 76 321,85 eur, v treťom prípade ako správca konkurznej podstaty úpadcu V., a.s., R. V. na základe 8-mich uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim E. a kupujúcim Q. správca konkurznej podstaty V. dosiahol zisk v celkovej výške 30 773,52 eur a v štvrtom prípade ako správca konkurznej podstaty úpadcu J.. Q. B. - B. W. na základe 4-roch uzavretých zmenkových obchodov s E. S. dosiahol zisk v celkovej výške 10 566,76 eur. S poukazom na tieto skutočnosti nemožno preto konštatovať, že obvinený ako správca konkurznej podstaty nepostupoval s osobitnou starostlivosťou v záujme zabezpečiť, resp. zveľadiť majetok úpadcov.

Je pravdou, že následne v ten istý deň, t. j. 14.04.2009 opätovne odkupoval zmenky E. s dátumom splatnosti do 14.07.2009 v úrokovej sadzbe 3%, avšak k spätnému odkúpeniu týchto zmeniek zo strany E. v dôsledku toho, že spoločnosť E. už nedisponovala takými prostriedkami, pretože ako vyplynulo z výpovede J., ku koncu roku 2009 sa v spoločnosti E. nachádzalo dostatok finančných prostriedkov na splatenie záväzkov, avšak ďalší členovia tejto spoločnosti uprednostnili záujmy W. banky a iných veriteľov pred úhradou záväzkov správcom konkurzných podstát. Aj z uvedeného je zrejmé, že obvinený nemohol vedieť, že jeho posledné investície do kúpy zmeniek spoločnosti E. už nebudú spätne touto spoločnosťou odkúpené a finančné prostriedky spolu s úrokom vrátené na účet úpadcov. Vzhľadom k predchádzajúcim obchodom s uvedenou spoločnosťou, ktoré boli úspešné, nemal dôvod pochybovať aj o úspešnosti jeho posledného obchodu.

Sťažnostný súd sa nestotožňuje s názorom prokurátora, že obvinený porušil tým, že finančné prostriedky investoval do nebankovej spoločnosti ustanovenie § 8 ods. 2 zákona č. 328/91 Zb. práve z vyššie uvedených dôvodov, pretože táto norma neobsahovala žiaden príkaz ani zákaz, ktorý by obvinený mal porušiť. Obvinený tým, že investoval finančné prostriedky úpadcov v rámci konkurzného konania do spoločnosti E., robil tak v záujme starostlivosti o majetok úpadcu a vo viere v čo najlepšie zhodnotenie zverených financií.

Pokiaľ prokurátor vo svojich námietkach poukázal na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 27/2017 z 27.06.2017, tu je potrebné uviesť, že aj z tohto stanoviska vyplýva, že je potrebné skúmať, či bola naplnená pri trestnom čine subjektívna stránka trestného činu.

V žiadnom prípade nemôže súhlasiť krajský súd s tým, že obvinený konal v nepriamom úmysle, t.j. že vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený (§ 15 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.). Keďže neexistovala žiadna konkrétna povinnosť ustanovená zákonom o zákaze investovania finančných prostriedkov úpadcov správcom konkurznej podstaty, hoci aj do nebankových subjektov, nemohol potom vedieť, že týmto svojím konaním poruší alebo ohrozí záujem chránený zákonom. Navyše je tu potrebné uviesť, že spoločnosť E. bola investičnou spoločnosťou a získať zdroje tejto spoločnosti spravovala spoločnosť E. J. Y., ktorá mala licenciu Národnej banky Slovenska a podliehala jej kontrole. Je nutné uviesť, že podnikanie obvineného a investovanie do kúpy zmeniek prebiehalo od roku 2004, pričom spoločnosť CI HOLDING ponúkala v rámci uzavretých zmenkových obchodov výnosné podmienky, keď úrokové sadzby boli okolo 3%. Keďže až do roku 2009 všetky jeho obchody boli úspešné, nemal dôvod sa domnievať, že posledný obchod so zmenkami úspešný nebude.

S poukazom na všetky tieto skutočnosti, ako aj na dôvody uvedené v uznesení súdu I. stupňa, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, keďže skutok, pre ktorý bola na obvineného podaná obžaloba, nie je trestným činom, pretože chýbajú základné znaky trestného činu a to objektívna stránka a subjektívna stránka trestného činu. Vzhľadom k tomu bola sťažnosť prokurátora zamietnutá ako nedôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.